

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobkyně: O. B.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2004, č. j. 9 Az 136/2003 - 40, o zamítnutí návrhu žalobkyně na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2004 č. j. 9 Az 136/2003 - 30,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhala zrušení rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 9 Az 136/2003 - 30 ze dne 30. 1. 2004, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 3062/AŘ - 2001 ze dne 12. 2. 2003, kterým jí nebyl udělen azyl. Zároveň se domáhala ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Městský soud v Praze usnesením č. j. 9 Az 136/2003 - 40 ze dne 1. 11. 2004 tento stěžovatelčin návrh zamítl, neboť stěžovatelka nepředložila soudu vyplněný formulář potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech, ač byla k jeho předložení řádně vyzvána. Toto usnesení Městského soudu v Praze bylo stěžovatelce doručeno dne 9. 11. 2004 a ta je napadla kasační stížností dne 11. 11. 2004, tedy včas.

Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že s napadeným usnesením nesouhlasí, protože se v průběhu azylového řízení několikrát změnil azylový zákon a stěžovatelka neměla možnost z důvodu špatné znalosti českého jazyka prostudovat tyto změny. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat, a posuzoval tedy, zda kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti a zda je přípustná.

Kasační stížnost lze podat toliko z kasačních důvodů podávaných z § 103 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Opírá-li se kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., pak podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není přípustná.

Lze-li tedy kasační stížnost podat toliko z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (§ 103 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.), vad řízení podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., zmatečnosti řízení před soudem (§ 103 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.), nepřezkoumatelnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. či nezákonnosti v případech, je-li návrh odmítnut nebo řízení zastaveno (§ 103 odst. 1 písm. e/ s. ř. s.), pak z obsahu kasační stížnosti žádný z takto taxativním způsobem stanovených kasačních důvodů dovést nelze. Argumentace změnou zákona, podle něhož stěžovatelce nebyl azyl udělen, a nemožností stěžovatelky si tyto změny prostudovat totiž žádný ze shora uvedených kasačních důvodů ani při nejvyšší míře příznivosti posouzení obsahu kasační stížnosti nepředstavuje. Nejvyšší správní soud tedy na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že kasační stížností je uplatněn toliko jiný důvod, než které jsou uvedeny v § 103 zákona, a proto je kasační stížnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná.

Nejvyšší správní soud tedy nepřípustnou kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu